

عنوان: تاثیر سطوح مختلف کود نیتروژنه بر میزان تجمع نیترات در غده های دو رقم سیب زمینی در منطقه فریدن.

محمد واعظ زاده^۱، محمد رضا نادری در باغ شاهی^۲ و مریم گل آبادی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان ۲- عضو هیات علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان

(ایمیل مولف مسئول - www.mmrr508284@yahoo.com)

چکیده

به منظور مطالعه تاثیر مقدار مصرف کود نیتروژن با تجمع نیترات در ارقام سیب زمینی، این آزمایش در سال ۱۳۸۸ در شهرستان فریدن (استان اصفهان) انجام گردید. دو رقم سیب زمینی آگريا و مارفونا و چهار میزان کود نیتروژن شامل مقادیر (۳۵۰، ۵۲۵، ۷۰۰ و ۸۷۵ کیلوگرم اوره در هکتار براساس آزمون خاک) به روش کرت های نواری در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار مورد بررسی قرار گرفتند. در طول فصل رشد، زمان سبز شدن، زمان شروع غده بندی، زمان گلدهی، و در زمان برداشت متوسط تعداد بوته در متر مربع و متوسط ارتفاع ساقه اندازه گیری شد. پس از برداشت گروه بندی غده ها بر اساس اندازه، و مقدار نیتروژن نیتراته غده ها تعیین گردید. رقم و کود نیتروژن تاثیر بسیار معنی داری بر تجمع نیترات در غده ها داشتند. بالاترین غلظت نیترات از مصرف بیشترین مقدار کود نیتروژن (۸۷۵ کیلو گرم کود اوره در هکتار) حاصل شد. در نهایت به نظر می رسد مصرف کود نیتروژن بهتر است با توجه به پتانسیل مزرعه صورت بگیرد تا مانع تجمع زیانبار نیترات در غده ها گردد. واژگان کلیدی: سیب زمینی، کود نیتروژن، نیترات.

مقدمه: تولید هر تن غده سیب زمینی موجب جذب و استخراج ۵ تا ۸ کیلوگرم نیتروژن در هکتار از خاک توسط اندامهای هوایی و غده ها می شود (سالار دینی ۱۳۷۱). مدیریت مصرف و کاربرد مقادیر مناسب نیتروژن در زراعت سیب زمینی امری دقیق و حساس است. کاربرد مقادیر کمتر یا بیشتر از نیاز و مصرف زود یا دیر هنگام نیتروژن بر عملکرد کمی و کیفی غده های تولیدی مؤثر است (رضایی و سلطانی ۱۳۷۵). مصرف کافی کودهای نیتروژنه در اوائل فصل رشد سبب گسترش سطح برگ و افزایش ظرفیت فتوسنتزی گیاه و تولید مواد پرورده می گردد کمبود نیتروژن در اوائل فصل رشد ممکن است با تاثیر سوء بر غده بندی عملکرد را کاهش دهد. نیتروژن، یکی از عناصر ضروری برای رشد گیاه و از اجزای اصلی پروتئین ها می باشد. هنگامی که گیاه در شرایط غیرعادی از جمله مصرف بیش از حد کود نیتروژن رشد نماید، تولید پروتئین کاهش یافته و نیتروژن به شکل غیر پروتئینی در گیاه تجمع می یابد. نیترات یکی از شکل های غیر پروتئینی است که مصرف بیش از حد آن در جیره غذایی باعث ایجاد سمیت می شود. مولر هاگن (۱۹۹۳) عکس العمل متاوت ارقام به مصرف مقادیر مختلف نیتروژن را گزارش کرد. در مطالعه ایشان مقادیر (۰، ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار) بر سه رقم سیب زمینی دان وا، ماتیلدا و بیت ارزیابی شد و گزارش کرد رقم بیت با افزایش مصرف نیتروژن عملکرد غده افزایش یافت ولی ارقام دان وا و ماتیلدا حداکثر عملکرد با مصرف ۱۰۰ کیلو گرم نیتروژن در هکتار بدست آمد در این مطالعه کاربرد مقادیر بالای نیتروژن سبب تولید غده های درشت گردید. پروسیا (۱۹۹۳) نیز گزارش کرد با افزایش مصرف کود نیتروژنه متوسط وزن غده افزایش می یابد. ضیائی (۱۳۸۲) گزارش کرد که با افزایش غلظت نیتروژن در محیط ریشه مقدار نیتروژن کل در بافتهای گیاهی افزایش می یابد و سطوح نیتروژن نیتراتی معمولاً در ارتباط با غلظت نیتروژن در گیاه قرار می گیرد. کودهای آلی در مقایسه با کودهای معدنی نیتروژن را به آرامی در اختیار گیاه قرار می دهند ولی کودهای شیمیایی مخصوصاً کودهای نیتراته به مقدار زیاد و سریع در گیاه جذب شده و مقدار نیترات گیاه را بیشتر افزایش می دهند آیتا ایرنا (۲۰۰۹) گزارش کرد اثر تاریخ برداشت بر تجمع نیترات در ارقام مختلف موثر بوده در مطالعه

اولین همایش ملی مباحث نوین در کشاورزی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه - آبان ۱۳۹۰

ایشان سه رقم آریندا (زودرس)، اسپونتا (متوسط رس) و موندیال (دیر رس) مورد بررسی قرار گرفت در هر سه رقم مقدار نیترا ت جمع یافته در تولید خارج از فصل بیشتر از تولید تابستانه بود و وجه مشترک در این مطالعه رقم موندیال (دیر رس) بود که در هر دو فصل تولید کمترین نیترا ت را تجمع داده بود و در رکشت زمستانه با گذشت زمان و تجمع روز مقدار نیترا ت در همه ارقام کاهش یافت. این مطالعه به منظور بررسی ارتباط بین میزان کود نیتروژنه مصرفی و تجمع نیترا ت در غده های سیب زمینی ارقام آگریا و مارفونا و دستیابی به مناسب ترین مقدار نیتروژن مورد نیاز جهت تولید محصول سالم اجرا گردید.

مواد و روش ها: طرح حاضر در سال زراعی ۸۹-۸۸ در مزرعه شخصی واقع در روستای دهق فریدن به فاصله ۱۷ کیلومتری غرب شهر داران با مختصات طول جغرافیایی (۱۶° ۵۰) شرقی و عرض جغرافیایی (۳۲° ۵۴) شمالی و ارتفاع ۲۲۸۸ متر از سطح دریا در استان اصفهان اجرا شد. نتایج آزمایش نمونه خاک تهیه شده از عمق صفر تا ۳۵ سانتی متری خاک زمین مورد نظر نشان داد که بافت خاک سیلتی رسی با بی ش از ۵۲ درصد سیلت، ۲۵ درصد شن و ۲۳ درصد رس می باشد بر اساس نتایج آزمون خاک فسفر قابل جذب ۲۱/۴، پتاسیم قابل جذب ۵۴۷، میزان نیترا ت محلول در خاک ۸/۴ میلیگرم بر کیلوگرم، درصد کربن آلی ۰/۶. بر این اساس توصیه کودی صورت گرفت که بدلیل بالا بودن فسفر و پتاسیم قابل جذب خاک کود فسفر و پتاس توصیه نشد و کود اوره معادل ۳۵۰ کیلوگرم در هکتار تعیین گردید. که از این مقدار یک سوم بعنوان استارتر قبل از کشت و ما بقی طی دو نوبت یک هفته قبل از گلدهی و بیست روز پس از گلدهی مصرف شد. در این مطالعه تیمارهای آزمایشی شامل رقم و میزان مصرف کود نیتروژن به صورت طرح کرت های نواری خرد شده در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار مورد ارزیابی قرار گرفت ارقام سیب زمینی آگریا و مارفونا به صورت دو نوار در طول هر بلوک قرار گرفتند و سطوح کود نیتروژنه دارای چهار سطح شامل، شاهد (مصرف بر اساس توصیه آزمون خاک)، ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ درصد بیشتر از مقدار توصیه شده آزمون خاک که به ترتیب مقادیر ۳۵۰، ۵۲۵، ۷۰۰، ۸۷۵ کیلوگرم کود نیتروژنه اوره در هکتار به صورت چهار نوار عمود بر نوارهای ارقام در عرض هر بلوک انجام شد

نتایج و بحث: الف) صفات مرفولوژیکی - ارتفاع ساقه: بر اساس نتایج تجزیه واریانس صفات مرفولوژیکی که در جدول (۱) ارائه شده است اثر تیمارهای کودی بر ارتفاع ساقه معنی دار نبود اما اثر رقم بر حداکثر ارتفاع ساقه در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود، بطوریکه رقم آگریا با ارتفاع ۶۶ سانتی متر بیشترین و رقم مارفونا با ۵۲ سانتی متر کمترین ارتفاع را ایجاد کردند جدول ۲. پائین ترین ارتفاع ساقه در تیمار مصرف کود نیتروژنه بر مبنای آزمون خاک مشاهده شد که اختلاف آن با سایر تیمارهای کودی معنی دار بود. بنابر این نتایج بدست آمده حاکی از تاثیر معنی دار کود نیتروژنه در حداکثر ارتفاع ساقه است. بالاترین ارتفاع ساقه مربوط به رقم آگریا بود که اختلاف معنی داری با رقم مارفونا نشان داد. داشتن ساقه بلند از خصوصیات رقم آگریا می باشد که عمده دلیل تفاوت بین ارقام از لحاظ ارتفاع ساقه تفاوت ژنتیکی ارقام از نظر تعداد و طول میانگره ها می باشد. در ارقام زودرس طول ساقه اصلی کوتاه تر و پر برگ تر و تعداد انشعابات جانبی ساقه محدودتر از ارقام دیررس می باشد. اختلاف ارقام از نظر ارتفاع ساقه در سطح یک درصد معنی دار بود، همچنین مقایسه میانگین ها مشخص کرد که اختلاف تیمار کودی شاهد با سایر تیمارها در سطح پنج درصد معنی دار بوده است که نتایج بدست آمده در شرایط مطالعه اخیر با نتایج یعقوب نژاد (۱۳۸۳): خلقانی و همکاران (۱۳۷۶)؛ رئیسی و خواجه پور (۱۳۷۱)؛ یزدان دوست (۱۳۸۳) مشابهت دارد نتیجه اینکه کود نیتروژنه بر ارتفاع ساقه موثر بوده است.

- وزن خشک اندام هوایی: تیمارهای کودی در سطح احتمال یک درصد تاثیر معنی داری بر روی حداکثر وزن بوته ایجاد نمودند که این اختلاف بین شاهد و تیمار اول معنی دار و سایر تیمارها با تیمار اول اختلاف معنی داری نداشتند (جدول ۱). همچنین اختلاف ارقام از نظر وزن خشک اندام هوایی در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود (جدول ۳-۴)، بطوریکه رقم آگریا با وزن ۱۲۰/۸ گرم در بوته مقدار بالاتر و رقم مارفونا با ۸۹/۱ گرم در بوته مقدار کمتر را بخود اختصاص داد (جدول ۲). اثر متقابل بین تیمارهای کودی و ارقام در سطح آماری پنج درصد معنی دار شد (جدول ۱) در تیمار ۸۷۵ کیلوگرم در هکتار اوره بیشترین و در

اولین همایش ملی مباحث نوین در کشاورزی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه - آبان ۱۳۹۰

تیمار شاهد ۳۵۰ کیلو گرم اوره در هکتار کمترین وزن بوته تولید شد. در اثر فراوانی نیترات بزرگ شدن و رشد سلول‌ها و همچنین فتوسنتز و انتقال موادفتوستتزی در گیاه افزایش می‌یابد. افزایش وزن خشک بوته در تیمارهای افزایش مصرف نیترات را می‌توان به افزایش سطح برگ نسبت داد. در مطالعه یزدان دوست (۱۳۷۸) نیز افزایش مصرف کود نیتروژنه باعث افزایش وزن خشک اندام هوایی گردید. افزایش وزن خشک اندام هوایی با مصرف بیشتر کود نیتروژنه شدت بیشتری داشت که نتایج با مطالعه ضیائیان (۱۳۸۲)؛ ملکوتی (۱۳۷۹)؛ رئیسی (۱۳۷۱) مطابقت دارد. بطور کلی با افزایش مصرف کود نیتروژنه اختلاف هر دو رقم از نظر وزن خشک بوته در مقایسه با شاهد افزایش و هر دو رقم واکنش مشابهی به تیمارهای کودی از خود نشان دادند. بین صفت وزن خشک بوته و صفت ارتفاع ساقه همبستگی مثبت و معنی‌داری مشاهده شد. که نشان دهنده آن است که حصول وزن خشک بالاتر با ارتفاع ساقه بالاتر امکان پذیر است.

تجمع نیترات: تجمع نیترات در گیاه زمانی بیشتر است که گیاه قادر به تبدیل آن نباشد و این مسئله عمدتاً با کمبود رطوبت، نیتروژن زیاد در خاک و زمان برداشت ارتباط دارد. نیتروژن یکی از اجزای اصلی پروتئین‌ها می‌باشد. هنگامی که گیاه در شرایط غیرعادی رشد نماید، تولید پروتئین کاهش یافته و نیتروژن به شکل غیر پروتئینی در گیاه تجمع می‌یابد. نیترات یکی از شکل‌های غیر پروتئینی است که مصرف بیش از حد آن در جیره غذایی باعث ایجاد سمیت می‌شود. شدت نور، در دسترس بودن رطوبت، تفاوت‌های ژنتیکی بین گیاهان (گونه‌ها و ارقام)، کاربرد سموم شیمیایی خصوصاً علفکش‌ها، میزان در دسترس بودن نیترات در محیط ریشه و میزان تأمین عناصر غذایی دیگر شامل فسفر، گوگرد، پتاسیم، آهن، مولیبدن، کلسیم، منگنز و بر از عوامل متعدد موثر در تجمع نیترات گزارش شده است. گیاه سیب زمینی از خانواده سولاناسه و از تجمع کننده‌های نیترات محسوب می‌شود. مصرف بی رویه کودهای نیتروژنی موجب می‌شود که حتی گیاهانی که در شرایط عادی نیترات را در اندام‌های خود ذخیره نمی‌کنند، این ماده را به مقدار زیاد تجمع نمایند. معمولاً بین شدت نور و میزان احیای نیترات در برگ‌های سبز همبستگی نزدیکی وجود دارد. کمبود عناصر غذایی نیز نقش مهمی در تجمع نیترات ایفا می‌کند. با افزایش میزان کود نیتروژنه مصرفی غلظت نیتروژن نیتراتی غده‌های سیب‌زمینی افزایش می‌یابد. این افزایش بسته به میزان کود نیتروژن مصرفی، منبع نیتروژن، زمان کوددهی و میزان آب آبیاری متفاوت است (رومی زاده، ۱۳۸۰). میزان نیترات غده‌ها در ارقام زودرس و نیمه زودرس خیلی بیشتر از ارقام دیررس می‌باشد و همچنین با افزایش سطوح کود نیتروژن نیز میزان نیترات غده‌ها افزایش خواهد یافت. عامل‌های دیگری همچون تاریخ برداشت و آب و هوای فصل رشد نیز آن را تحت تأثیر قرار می‌دهد به طوری که آب و هوای بارانی و دمای پائین و برداشت زود هنگام نیترات غده‌ها را افزایش خواهد داد (پاکساوهمکاران، ۲۰۰۶؛ لرنه و مائور میکال، ۲۰۰۶؛ کلینکف و همکاران، ۱۹۸۱). نیترات در قسمت‌های مسن گیاه نیز دیده می‌شود و معمولاً غلظت نیترات در این قسمت‌ها بالاتر از اندام‌های جوان می‌باشد بدلیل اینکه در این قسمت اولاً فعالیت‌های آنزیمی کاهش دهنده نیترات کمتر است و ثانیاً فعالیت فتوسنتز پایین است. بر اساس تحقیقات ملکوتی و طباطبایی (۱۳۷۷) ژنوتیپ گیاه در تجمع نیترات موثر است در مطالعه این محققین علاوه بر مقدار کودهای نیتروژنه مصرفی، رقم نیز نقش مهمی در تجمع نیترات داشته است. در مطالعات بای بوردی و ملکوتی (۱۳۷۹)؛ خلقانی و همکاران (۱۳۷۶)؛ ملکوتی و همکاران (۱۳۸۳)؛ جماعتی ثمرین و همکاران (۱۳۸۸) عمده ترین عامل تجمع نیترات مصرف بیش از حد نیاز کودهای نیتروژنه و رقم شناخته شده است. در اثر اصلی رقم بیشترین تجمع نیترات در رقم مارفونا (زودرس) و کمترین مقدار تجمع نیترات مربوط به رقم آگریا (دیررس) بود. این نتیجه حاکی از تأثیر زمان رسیدگی ارقام بر روی تجمع نیترات در غده‌های سیب زمینی است. اثر تیمارهای کودی بر تجمع نیترات بسیار موثر بود، بطوریکه با افزایش میزان نیتروژن از شاهد به طرف آخرین سطح نیتروژن، میزان نیترات در غده‌ها نیز به طور معنی‌دار در بین سطوح نیتروژن شدیداً افزایش یافت و در آخرین سطح کودی ۸۷۵ کیلو گرم در هکتار اوره به حداکثر میزان خود ۶۵۶/۷ در رقم مارفونا و ۴۰۳ میلی گرم بر کیلوگرم (در وزن تر) در رقم آگریا رسید. که این میزان بالاتر از حد مجاز و قابل تحمل نیترات در غده سیب زمینی تعیین شده (۳۰۰ میلیگرم بر کیلوگرم در ماده خشک) توسط دده (۲۰۰۳) میباشد. هرچند در کشور آلمان نیترات قابل قبول بر اساس وزن تر ۲۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم می

اولین همایش ملی مباحث نوین در کشاورزی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه - آبان ۱۳۹۰

باشد (سانتامریا، ۲۰۰۶). نتایج اثرات متقابل این مطالعه نشان داد که رقم مارفونا نسبت به رقم آگریا توانایی تجمع نیترات بالاتری دارد که بیانگر حساسیت بالاتر مصرف نیتروژن در این رقم می باشد. همچنین میتوان دریافت که با افزایش بیش از حد مطلوب نیتروژن، ضمن اینکه عملکرد بعنوان یک صفت اساسی افزایش معنی داری نیافته میزان نیترات بعنوان یک صفت منفی در این محدوده بیش از حد افزایش نشان داده است، که نتایج بدست آمده این تحقیق با نتایج تحقیقات آگوستین و همکاران (۱۹۷۷)، آذین و همکاران (۱۹۹۸)، بی جی (۱۹۹۵)، کارتر و بوسما (۱۹۷۴)، مطابقت دارد. تجمع نیترات همبستگی مثبت و معنی داری با وزن خشک اندام هوایی (** $T=0/42$) و ارتفاع ساقه (** $T=0/51$) داشت

جدول (۱). نتایج تجزیه واریانس اثر تیمارهای آزمایشی بر ارتفاع ساقه و وزن خشک کل اندام هوایی و تجمع نیترات.

میانگین مربعات

منابع تغییر	در آزادی	درجه	ارتفاع ساقه (سانتی متر)	وزن خشک اندام هوایی (گرم در بوته)	تجمع نیترات
بلوک	۲		۰/۱۶	۰/۱۲	۶۶۰/۰۴
رقم	۱		۱۱۶۲/۰۴**	۵۹۲۲/۰۴**	۱۱۳۰۲۵/۳۷**
خطای رقم	۲		۰/۱۶	۰/۷۹	۱۷/۳۷
کود	۳		۰/۴۸	۱۵۲۱/۰۴**	۱۷۰۲۴۹/۰۴**
خطای کود	۶		۰/۲۸	۴۶/۹۵	۱۱۰/۳۷
رقم در کود	۳		۰/۱۵	۶۰/۲۶*	۱۸۴۵۹/۵۹**
خطای کل	۶		۰/۶۱	۸/۵۱	۱۹۸/۲۶

** T بترتیب معنی دارد سطح احتمال ۵ و ۱ درصد.

جدول (۲) مقایسه میانگین اثرات ساده تیمارهای آزمایشی بر ارتفاع ساقه و وزن خشک اندام هوایی و تجمع نیترات.

تیمار	ارتفاع ساقه (سانتی متر)	وزن خشک اندام هوایی (گرم در بوته)	تجمع نیترات (میلیگرم بر کیلوگرم)
رقم			
آگریا	۶۵/۷۵ a	۱۲۰/۸۳ a	۲۶۴/۸۳ b
مارفونا	۵۱/۸۳ a	۸۹/۴۱ b	۴۰۲/۰۸ a
کود			
شاهد (۳۵۰ کیلوگرم)	۵۸/۶۷ b	۸۲/۵۰ b	۱۷۴/۳۰ d
۵۲۵ کیلوگرم	۵۸/۵۰ a	۱۰۵/۷۰ a	۲۲۷/۰ c
۷۰۰ کیلوگرم	۵۸/۳۳ a	۱۱۴/۷۰ a	۳۸۵/۰ b
۸۷۵ کیلوگرم	۵۹/۱۷ a	۱۱۷/۷۰ a	۵۴۷/۰ a

میانگین هایی که در هر ستون و برای هر عامل، دارای حداقل یک حرف مشترک می باشند، بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف معنی داری ندارند.

نتیجه گیری کلی: نتایج حاصل از این مطالعه نشان می دهد که مصرف کود نیتروژن بایستی باتوجه به پتانسیل تولیدی رقم و مزرعه صورت گیرد که می تواند از تجمع زیانبار مازاد نیترات در غده ها نیز جلوگیری کند . مصرف مقادیر بیشتر کودهای نیتروژنه باعث افزایش غلظت نیترات در غده میگردد.

منابع

جماعتی ثمرین ش، توبه ا، هاشمی مجد ک، اصغری ع، حسن زاده م، ذبیحی محمود آباد ر، شیری جناقرد م. (۱۳۸۸) تاثیر تراکم بوته و سطوح مختلف نیتروژن بر درصد پروتئین، عملکرد و تجمع نیترات در غده سیب زمینی. مجله الکترونیک تولید گیاهان زراعی، ۲: ۱۶۴-۱۵۱.

خلفقانی ج، رحیم زاده خوئی ف، مقدم م، رحیمیان مشهدی ح. (۱۳۷۶). تجزیه فرآیند رشد سیب زمینی در سطوح متفاوت نیتروژن و تراکم بوته. دانش کشاورزی، ۷: ۵۷-۳۳.

خواجه پور م. (۱۳۸۵). گیاهان صنعتی. انتشارات جهاد دانشگاهی صنعتی اصفهان. ۵۶۴ صفحه.

رئسی ف، خواجه پور م ح. (۱۳۷۱). تاثیر مقادیر کودهای نیتروژن، فسفر و پتاسیم بر رشد و عملکرد سیب زمینی رقم کوزیما. مجله علوم کشاورزی ایران، ۲۳: ۴۸-۳۷.

رضایی ع. سلطانی ا. (۱۳۷۵). زراعت سیب زمینی (ترجمه). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۱۷۹ صفحه.

رومی زاده س. (۱۳۸۰). توصیه کود نیتروژنه بر مبنای آزمون خاک. سازمان تات، وزارت کشاورزی. نشریه فنی شماره ۲۵.

سالاردینی ع ا. (۱۳۷۱). حاصلخیزی خاک. انتشارات دانشگاه تهران. ۴۴۱ صفحه.

ملکوتی م ج. (۱۳۷۹). کنترل غلظت نیترات در سیب زمینی، پیاز و سبزیهای ضروری انکارناپذیر در حفظ سلامتی جامعه. مجله علمی پژوهشی خاک و آب (ویژه نامه کشاورزی پایدار). ۱۲: ۱-۵.

یزدان دوست همدانی م. (۱۳۸۲). مطالعه تاثیر مصرف نیتروژن بر عملکرد، اجزای عملکرد و تجمع نیترات در ارقام سیب زمینی. مجله علوم کشاورزی ایران، ۳۴: ۹۸۵-۹۷۷.

یعقوب نژاد ف. (۱۳۸۳). اثر فاصله ردیف کاشت و تراکم بوته بر عملکرد و اندازه غده سیب زمینی. پایان نامه کارشناسی ارشد زراعت. دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان.

Anita Ierna. ۲۰۰۹. Influence of harvest date on nitrate contents of three potato varieties for off season production. Journal of Food Composition and Analysis. ۱۷۶۱-۱۷۶۷.

Augustin JMC, Dole RE, Painter GC. (۱۹۷۷). Influence of fertilizer, irrigation and storage treatment on nitrat-N content of potato tubers. American Potato Journal, ۵۴: ۱۲۵-۱۳۶.

Azin F, Raie RM, Mahmuodi MM. (۱۹۹۸). Correction between the levels of certain carcinogenic and anticarcinogenic trace elements and esophageal cancer Iran. Ecotoxicology and Environmental Safety, ۳۹: ۱۷۹-۱۸۴.

Bijay S. (۱۹۹۵). Fertilizer-N use efficiency and nitrate pollution of ground water in developing countries. Journal of Contra Hey, ۴: ۱۶۷-۱۸۴.

Cantliffe DJ. (۱۹۷۳). Nitrate accumulation spinach grown at different temperature. Journal of American Society for Horticultural Science, ۹۷: ۶۷۴-۶۷۶.

Carter JN, Bosma SM. (۱۹۷۴). Effect of fertilizer and irrigation on nitrate and total nitrogen of potato tuber. Journal of Agronomy, ۶۶: ۲۶۳-۲۶۶.

Dede O. (۲۰۰۳). The nitrate and nitrite levels of the tubers of potato fertilized with different doses. Ordu ziraat facultasi. Karadeniz Teknik universitasi, Turkey. Available in: http://www.ziraat.ktu.tr/tarla/ozbay/ozbaueng_z.htm.

Lerna A, Mauromicale G. (۲۰۰۶). Physiological and growth response to moderate water deficit of off-season potatoes in the Mediterranean environment. Agricultural Water Management, ۸۲: ۱۹۳-۲۰۹.

Molerhagen, P. J. ۱۹۹۳. The influence of nitrogen fertilizer application on tuber yield and quality in three potato varieties grown at different locations in Norway. Norsk land bruks for sking. ۷: ۲۷۹-۲۹۶.

Peksa A, Golubowska G, Aniolowski K, Lisinka G, Rytel E. ۲۰۰۶. Changes of glycoalkaloids and nitrate contents in potatoes during chip processing. Food Chemistry, ۹۷: ۱۵۱-۱۵۶.

Prosba, B.U. (۱۹۹۳). The influence of planting date and the level of nitrogen fertilizer application on the accumulation and structure of potato yield. Biuletyn Instytutu Ziemiaka. ۴۳: ۶۵-۷۳.

Santamaria P. (۲۰۰۶). Nitrate in vegetables. toxicity content intake and EC regulation. Journal of the Science of Food and Agriculture. ۸۶: ۱۰-۱۷

Effect of Different Nitrogen Fertilizer Levels on Yield and Nitrate Accumulation Rate in Tuber of Two Potato Varieties in Isfahan Region (Faridan)

Mohammad waezzadeh^۱, Dr. Mohammad reza nadery,^۲ Dr. Maryam Golabady^۲

^۱- MS student Agriculture Islamic Azad University Khorasgan ^۲-scientific staff Islamic Azad University Khorasgan

(Email : www.MMR5082@yahoo.com.)

Abstract

This experiment was conducted in Isfahan Region (Faridan) to study the effect of nitrogen fertilizer on the growth of potato as well as the relationship between nitrogen application rate and nitrate accumulation in tubers of potato varieties. Two potato varieties (Agria and Marfona) and four nitrogen rates (based on soil analysis and including ۳۵۰, ۵۲۵, ۷۰۰ and ۸۷۵ kg Ourea/ha) were taken to be arranged in a randomized Complete Block Design of three replications. During the growth season, date of emergence, Flowering, tuber formation and at harvesting time the number of plant per /M^۲ high stems, were measured. After harvest, and sorting tubers, nitrate concentration in tubers was determined. The effect of variety and nitrogen fertilizer on the nitrate accumulation rate in tuber was significant. Nitrate concentration in tubers increased with increasing application and was the highest with ۸۷۵ kg Ourea/ha. The results in this experiment showed that nitrogen with potential on the field application to suitable tuber yield with acceptable levels of nitrate concentration.

Key words: Potato, Nitrogen fertilizer, Nitrate.

اولین همایش ملی مباحث نوین در کشاورزی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه - آبان ۱۳۹۰

